

[Carsten Andersen]

nistiske uddannelser med stort arbejdsløshedstal, jfr. ministerens opfattelse. Hvad skal disse mennesker? Forblive hele tilværelsen uden nogen form for uddannelse? Eller vil ministeren acceptere, at alle mennesker har ret til uddannelse ud over grundskolen, selv om der ikke vinker et job lige efter udgangen-deren efter uddannelsen?

Forenklingerne i støttesystemerne er vi positive over for, og vi vil arbejde positivt i udvalget for at gennemgå, hvad der ligger bag de præciseringer, som ministeren foreslår. Fra SFs side er vi parat til at lave forbedringer af studiestøtten, men vi vil også se på, hvad de langsigtede perspektiver er.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Det er ikke altid, SFs kritik er lige logisk. Undskyld, men hvad er der i vejen med, at man færdiguddanner sig i en lidt yngre alder end i dag? Hvis vi kigger på Københavns universitets humanistiske fakultet, er den gennemsnitlige studietid for dem, der bliver færdige – 60 pct. falder fra – over 10 år. Den kan hr. Carsten Andersen vel ikke have noget imod at vi får nedbragt, specielt da ikke, når hr. Carsten Andersen er interesseret i, at der bliver plads til nogle flere elever, som jeg forstod. Og i øvrigt: hvad bestod SFs forbedringer i? Det fik jeg ikke fat i!

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

SFs forbedringer bestod bl.a. i en nedsættelse af aldersgrænsen for forældreindkomsten fra 20 år til 18 år.

Vi har heller ikke noget imod, at man kommer hurtigere igennem uddannelsessystemerne. Jeg tror, at en af årsagerne til, at man er længe om at komme igennem en uddannelse, er, at man skal have arbejde ved siden af, hvad fru Connie Hedegaard også var inde på var acceptabelt. Hvis man gav en ordentlig uddannelsesstøtte, sådan at man kunne eksistere for den, tror jeg, at man herigenem fik nedsat studiegælden. Det er så et andet forslag til forbedring.

Estrup (RV):

I det radikale venstre er vi meget tilfredse med, at undervisningsministeren nu tager hul

på en forbedring af de uddannelsessøgendes økonomiske situation.

Der har længe været bred enighed i folketinget om, at forbedringer var påkrævet, og jeg synes, det er godt, der nu også sættes handling bag de mange velvillige udtalelser fra os alle sammen; det har vi alle sammen en forpligtelse til.

Forslaget er jo ikke en egentlig reform, og det giver det sig heller ikke ud for, men det indebærer på ét meget væsentligt punkt, nemlig støttens afhængighed af forældreindkomsten, betydelige fremskridt. Det er på tide, at vi får fjernet den værste del af den umyndiggørelse, som ligger i, at uddannelsessøgende, som for længst er blevet både skattepligtige, personligt myndige og ansvarlige for deres egen forsørgelse, skal have deres økonomi kædet sammen med forældrenes, og det frister jo samtidig den enkelte til at udskyde sin uddannelse til det tidspunkt, hvor der kan opnås fuld støtte, en tendens, som belaster arbejdsmarkedet og uddannelsessystemet og i sidste ende forringer den enkeltes muligheder for at finde beskæftigelse efter endt uddannelse.

I virkeligheden gennemfører vi jo på dette punkt nu med en 5–6 års forsinkelse noget, der var et hovedelement i den socialdemokratiske tretrinsskitse til støttereform fra 1979. Første trin blev gennemført dengang, men andet og tredje trin, som skulle afskaffe forældreafhængigheden, blev aldrig til noget, og jeg synes egentlig, det må være på tide, at det løfte til de uddannelsessøgende nu indfries, og jeg ville da egentlig mene, at også socialdemokratiet burde føle sig forpligtet af den plan.

Der er et par punkter i det fremsatte forslag, som vi fra radikal side gerne vil sætte spørgsmålstejn ved. Vi er for det første i tvivl om, om man har fundet et brugbart system ved at erstatte den hidtidige grænse for egen indkomst med et såkaldt fribeløb, der er uafhængigt af det tildelte stipendiums størrelse. Det samlede rådighedsbeløb, som den studerende kan disponere over, bliver jo nu hermed større, jo større det tildelte stipendium er. Er det virkelig en rimelig konstruktion? De studerendes udgifter er jo ikke forskellige. Hertil kommer så harmoniseringen af stipendiesatserne for hjemmeboende og vel at mærke en harmonisering på et lavere niveau. Vi er betænkelige ved de beskærin-